

På oppdrag fra Samarbeidende Kraftfylke
Mars 2019

THEMA Rapport 2019-03

Om prosjektet**Om rapporten**

Prosjektnummer:	KFY-19-01	Rapportnavn:	Fylkeskommunale inntekter fra naturressursskatt
Prosjektnavn:	Fylkeskommunale inntekter fra naturressursskatt	Rapportnummer:	2019-03
Oppdragsgiver:	Samarbeidande Kraftfylke	ISBN-nummer	978-82-8368-045-4
Prosjektleder:	Åsmund Jenssen	Tilgjengelighet:	Offentlig
Prosjektdeltakere:	Kristin Arnesen	Ferdigstilt:	19. mars 2019

Om THEMA Consulting Group

Øvre Vollgate 6
0158 Oslo, Norway
Foretaksnummer: NO 895 144 932
www.thema.no

THEMA Consulting Group tilbyr rådgivning og analyser for omstillingen av energisystemet basert på dybdekunnskap om energimarkedene, bred samfunnsforståelse, lang rådgivningserfaring, og solid faglig kompetanse innen samfunns- og bedriftsøkonomi, teknologi og juss.

Ansvarsfraskrivelse: THEMA Consulting Group AS (THEMA) tar ikke ansvar for eventuelle utelatelser eller feilinformasjon i denne rapporten. Analysene, funnene og anbefalingene er basert på offentlig tilgjengelig informasjon og kommersielle rapporter. Visse utsagn kan være uttalelser om fremtidige forventninger som er basert på THEMAs gjeldende markedssyn, -modellering og –antagelser, og involverer kjente og ukjente risikofaktorer og usikkerhet som kan føre til at faktisk utfall kan avvike vesentlig fra det som er uttrykt eller underforstått i våre uttalelser. THEMA fraskriver seg ethvert ansvar overfor tredjepart.

INNHold

1	INNLEDNING.....	3
2	FYLKESKOMMUNALE SKATTEINNTEKTER	4
2.1	Naturressursskatt.....	4
2.2	Inntektsutjevningssystemet for kommuner og fylkeskommuner.....	4
3	FYLKESKOMMUNALE INNTEKTER FRA NATURRESSURSSKATT.....	6
3.1	Naturressursskatt.....	6
3.2	Inflasjonsjustering av naturressursskatten	6
3.3	Utvidelse av grunnlaget for naturressursskatt	7
4	OMFORDELING AV NATURRESSURSSKATTEN	9
4.1	Omfordeling mellom fylker ved gjeldende regelverk.....	9
4.2	Omfordeling av kommunale inntekter.....	11

SAMMENDRAG OG KONKLUSJONER

Norske fylkeskommuner mottar inntekter fra naturressursskatt fra vannkraftverk i størrelsesorden 250 millioner kroner pr. år. Dette beløpet er basert på en sats som ikke er inflasjonsjustert siden 1997. Med en inflasjonsjustering basert på utviklingen i konsumprisindeksen siden 1997, ville den årlige inntekten ha vært rundt 380 millioner kroner i dagens kroneverdi. I perioden 1997-2017 ville inntektene fra naturressursskatten til fylkeskommunene totalt ha vært 1120 millioner kroner høyere nominelt enn hva som faktisk har vært tilfelle.

Naturressursskatten omfatter i dag vannkraftverk med en påstemplet merkeytelse på 10 MVA. Dersom ordningen utvides til å omfatte vindkraft i drift eller under bygging og småskala vannkraft i drift, vil inntektene fra naturressursskatten til fylkeskommunene øke med ca. 48 millioner kroner når skatten er fullt innfaset.

Inntekter fra naturressursskatt inngår i skatteutjevningen mellom fylkeskommuner. Fylkeskommuner som har høyere skatteinntekter pr. innbygger enn landsgjennomsnittet må avgi inntekter tilsvarende 87,5 prosent av differansen til landsgjennomsnittet. Fylkeskommuner med lavere skatteinntekter vil på samme måte få kompensert for 87,5 prosent av differansen pr. innbygger. Som følge av denne mekanismen kan fylkeskommuner oppleve at de sitter igjen med en nettogevinst av naturressursskatten som er til dels betydelig lavere enn hva de mottar brutto. Det gjelder særlig fylker med relativt høye inntekter fra naturressursskatt målt pr. innbygger. For fylkeskommuner med små inntekter fra naturressursskatten pr. innbygger er det motsatt.

I inntektssystemet for kommunene er andelen av differansen som omfordeles 60 prosent. 1 krone i naturressursskatt er derfor mer verdt på marginen for kommunene. Kommunene får også inntekter fra eiendomsskatt og konsesjonsbaserte ordninger, som ikke inngår i grunnlaget for inntektsutjevning overhodet.

1 INNLEDNING

Vannkraftverk med påstemplet merkeytelse over 10 000 kVA er pålagt å betale 1,3 øre/kWh middelproduksjon i naturressursskatt. 1,1 øre/kWh tilfaller kommunene hvor kraftverkene er lokalisert, mens 0,2 øre/kWh går til fylkeskommunen. Satsen for naturressursskatt har ligget fast siden ordningen ble innført i 1997. Småskala vannkraft og vindkraftverk betaler ikke naturressursskatt.

Samtlige fylkeskommuner utenom Oslo mottar naturressursskatt i dag ifølge data fra Statistisk sentralbyrå, men det er store variasjoner i nivået mellom fylkene. Inntektene fra naturressursskatt blir dessuten omfordelt gjennom inntektssystemet for fylkeskommunene. På marginen kan 87,5 prosent av inntektene til en fylkeskommune som mottar naturressursskatt bli omfordelt til andre fylkeskommuner. For kommunene er andelen av naturressursskatten som omfordeles gjennom inntektssystemet lavere. Kommunene har dessuten frie inntekter fra vannkraftproduksjon gjennom konsesjonskraft og eiendomsskatt, mens fylkeskommunene bare i mindre grad mottar konsesjonskraft.

Vi analyserer følgende problemstillinger i denne rapporten:

Hvordan påvirkes fylkeskommunale brutto skatteinntekter av en eventuell inflasjonsjustering av naturressursskatten og om det innføres naturressursskatt for vindkraft og småskala vannkraft?

Hvordan omfordeles naturressursskatten gjennom inntektssystemet for fylkeskommunene?

Rapporten er utarbeidet på oppdrag fra Samarbeidande Kraftfylke.

2 FYLKESKOMMUNALE SKATTEINNTEKTER

I dette kapitlet omtaler vi kort regelverket for naturressursskatten og beskriver hvordan naturressursskatten inngår i grunnlaget for inntektsutjevning mellom fylkeskommuner. Vi beskriver også de tilsvarende elementene for kommunene for oversiktens skyld.

2.1 Naturressursskatt

Naturressursskatten er fastsatt til 1,3 øre/kWh av middelproduksjon (gjennomsnittet siste 7 års produksjon). 1,1 øre/kWh tilfaller kommunene, mens 0,2 øre/kWh går til fylkeskommunen der kraftverket ligger. Nivået på naturressursskatten pr. kWh har vært uendret siden den ble innført i 1997.

Skatten beregnes pr. kraftverk og samordnes med overskuddsskatten slik at summen av naturressursskatt og overskuddsskatt ikke overstiger 22 prosent av det skattbare overskuddet (skattesatsen for 2019). Eventuell overskytende naturressursskatt kan fremføres til evig tid med rente. Kraftverk med installert ytelse under 10 000 kVA er ikke skattepliktige, mens kraftverk over denne grenseverdien er fullt ut skattepliktige fra første kWh produksjon. Naturressursskatten utgjør på grunn av adgangen til samordning normalt ikke noen nettobelastning for økonomien i et vannkraftverk, heller ikke i starten av levetiden ettersom skatten fases inn over tid. Skattegrunnlaget fastsettes som 1/7 av siste 7 års produksjon. Først etter 7 års drift vil derfor skattegrunnlaget tilsvare et fullt produksjonsnivå (korrigert for svingninger som følge av variasjoner i tilsig, driftsstanser, nettbegrensninger med mer).

Grenseverdien for naturressursskatt ble hevet til 10 000 kVA i statsbudsjettet for 2016.

2.2 Inntektsutjevningssystemet for kommuner og fylkeskommuner

Naturressursskatt inngår i grunnlaget for inntektsutjevning for kommuner og fylkeskommuner (skatteutjevningen).

Fylkeskommunene mottar skatteinntekter fra personlige skatteyttere og naturressursskatt, og det er disse inntektene som inngår i inntektsutjevningen. For fylkeskommunene skjer inntektsutjevningen ved at fylker med skatteinntekter under landsgjennomsnittet blir kompensert for 87,5 prosent av differansen mellom egne skatteinntekter pr. innbygger og landsgjennomsnittet. Fylkene med høyere inntekter pr. innbygger enn landsgjennomsnittet får et fradrag på 87,5 prosent av differansen.

En tilsvarende ordning gjelder for kommunene, men der er andelen av differansen til landsgjennomsnittet som omfordeles 60 prosent. I tillegg er det innført et ekstra trinn ved at kommuner med inntekter under 90 prosent av landsgjennomsnittet får en tilleggskompensasjon, som finansieres ved at alle kommuner betaler et likt beløp pr. innbygger.

Inntektsutjevningen avregnes løpende gjennom året på grunnlag av innbyggertallene 1. januar hvert år.

Som følge av inntektsutjevningen er nettoverdien av naturressursskatten mindre enn bruttoverdien for den enkelte skattekreditor. Samtidig vil alle kommuner og fylkeskommuner dra nytte av den samlede naturressursskatten fordi den øker grunnlaget for omfordeling, slik at den samlede virkningen for individuelle kommuner og fylkeskommuner vil variere. Dette kommer vi tilbake til i siste kapittel.

Kommunene mottar også inntekter fra kraftsektoren i form av eiendomsskatt, konsesjonskraft og konsesjonsavgifter. Disse inntektene inngår ikke i grunnlaget for skatteutjevning. Nettoverdien er derfor lik bruttoverdien, alt annet likt.

Endelig er det et moment at kommunenes og fylkenes inntekter henger sammen med det beregnede utgiftsbehovet.¹ Generelt vil summen av inntektene tilsvare et beregnet utgiftsbehov for sektoren

¹ Se for eksempel Meld. St. 1 (2018-2019), Nasjonalbudsjettet 2019, avsnitt 3.2.

samlet og for hver enkelt kommune og fylkeskommune. Dette svarer til de frie inntektene til sektoren. I tillegg kommer øremerkede midler og særskilte satsinger. Statens rammetilskudd til kommunene og fylkeskommunene beregnes deretter på grunnlag av de frie inntektene fratrukket skatteinntekter. I denne beregningen inngår både inntekter fra eiendomsskatt og naturressursskatt. Høyere samlede skatteinntekter må derfor ventes å slå ut i lavere tilskudd for sektoren samlet. Fordelingsvirkningene på fylkes- eller kommuneplan er imidlertid fortsatt relevante.

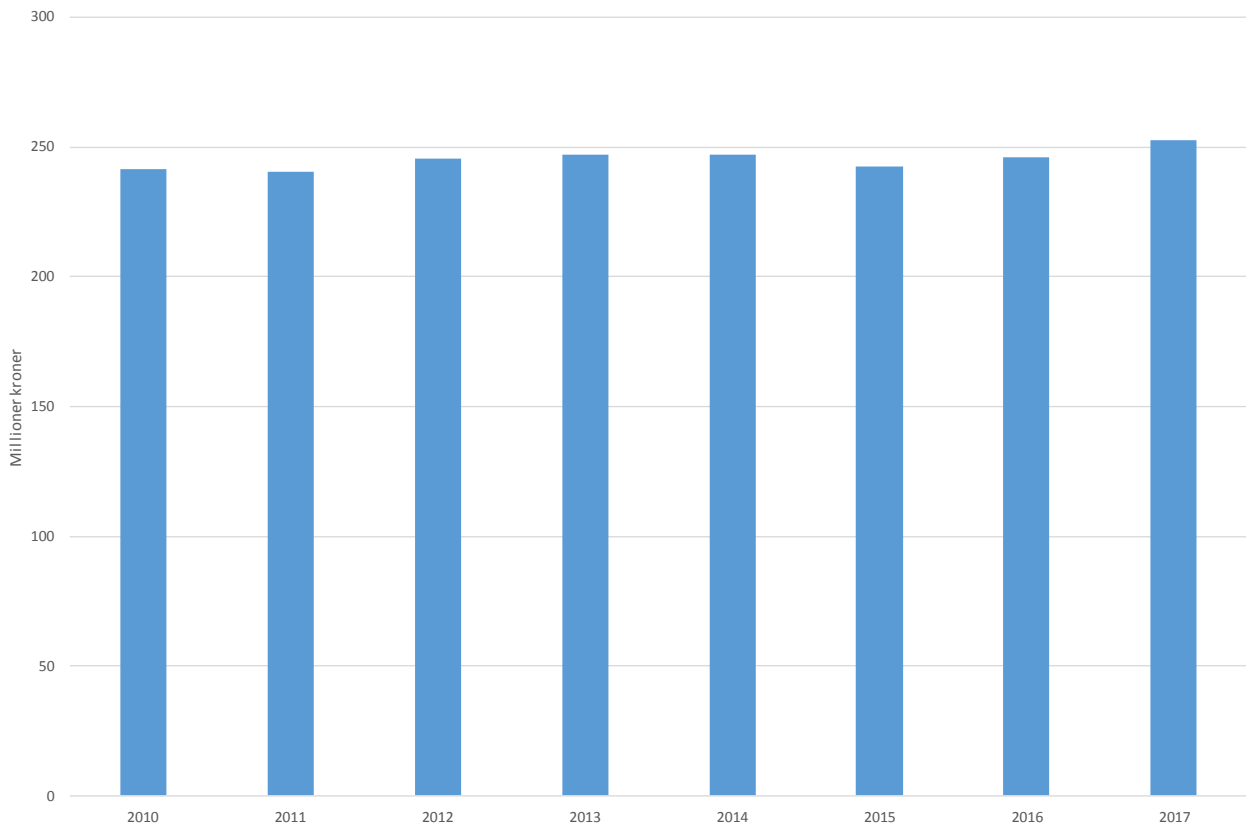
3 FYLKESKOMMUNALE INNTEKTER FRA NATURRESSURSSKATT

I dette kapitlet viser vi utviklingen i nivået på naturressursskatten historisk og hvordan nivået kan bli dersom skattesatsen inflasjonsjusteres eller skattegrunnlaget utvides til å omfatte vindkraft og småskala vannkraft i tillegg.

3.1 Naturressursskatt

I figuren nedenfor viser vi utviklingen i naturressursskatten til fylkeskommunene i perioden 2010-2017. Naturressursskatten er målt brutto, det vil si før justeringer via inntektsutjevningssystemet for kommuner og fylkeskommuner.

Figur 1: Naturressursskatt til fylkeskommuner 2010-2017. Millioner kr

Kilde: Statistisk sentralbyrå

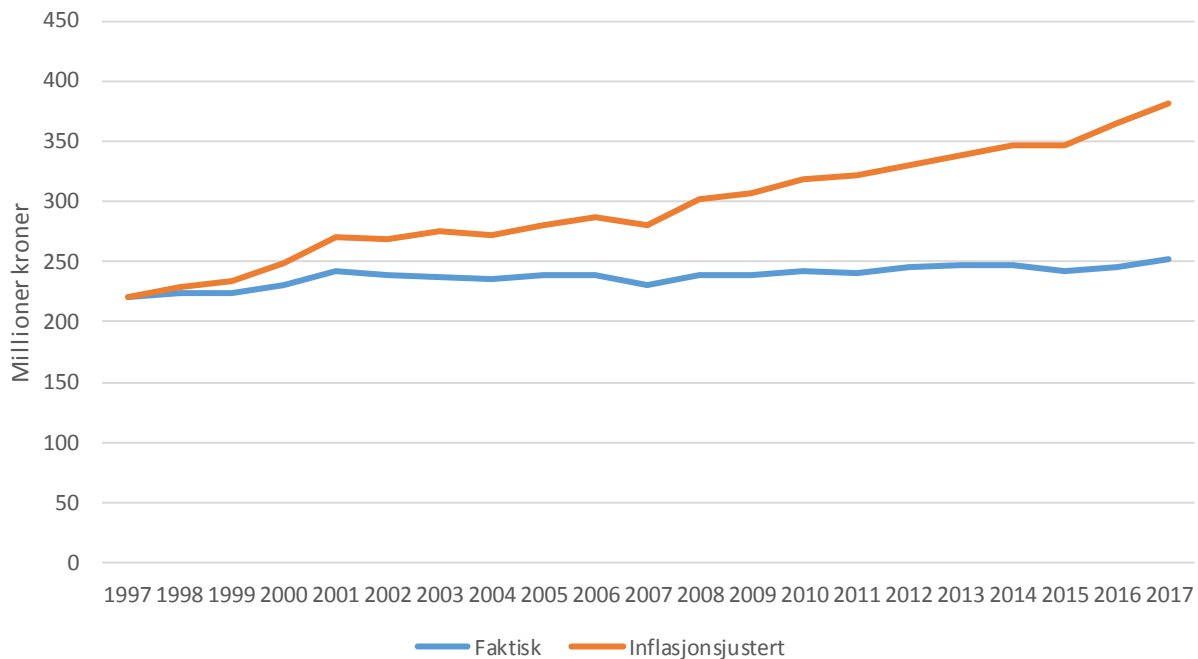
3.2 Inflasjonsjustering av naturressursskatten

Satsene for naturressursskatten har vært nominelt uendret siden 1997. I samme periode har konsumprisindeksen steget med ca. 51 prosent (målt som årlig gjennomsnitt over perioden 1997-2017). Dersom satsene i stedet hadde vært justert med inflasjonen målt ved konsumprisindeksen, ville nivået på naturressursskatten i 2017 ha vært 381 millioner kr for fylkeskommunene samlet, mot 253 millioner faktisk. Ved løpende inflasjonsjustering siden 1997 ville den akkumulerte merverdien over hele perioden ha vært ca. 1120 millioner kroner (uten rentjustering).

I figuren nedenfor viser vi utviklingen i faktisk og inflasjonsjustert naturressursskatt til fylkeskommunene i perioden 1997-2017 (dersom naturressursskatten hadde vært inflasjonsjustert årlig siden 1997).

Figur 2: Utvikling i naturressursskatten 1997-2017 med og uten inflasjonsjustering av sats. Millioner kroner

Kilde: Statistisk sentralbyrå, THEMA Consulting Group

3.3 Utvidelse av grunnlaget for naturressursskatt

Naturressursskatt betales i dag bare av vannkraftverk med påstemplet merkeytelse over 10 000 kVA. I den offentlige debatten har det vært reist spørsmål om det bør innføres naturressursskatt på vindkraft og eventuelt også småskala vannkraft. Vi drøfter ikke i denne rapporten hvorvidt innføring av en slik skatt for vindkraft og småskala vannkraft er samfunnsøkonomisk riktig, men har beregnet provenykonsekvensene gitt mengden produksjon i slike verk i dag og kraftverk som er under bygging. Datagrunnlaget er hentet fra NVEs databaser for vannkraftverk i drift og konsesjonssøknader, samt THEMAs egne databaser over vindkraftverk i drift eller under bygging.

Vi har antatt at en eventuell naturressursskatt vil samordnes med overskuddsskatten og med adgang til framføring av overskytende naturressursskatt, slik at den ikke påvirker nåverdien av de samlede skattebetalingene fra kraftsektoren. Vi beregner videre naturressursskatten brutto, det vil si uten å ta hensyn til virkninger via inntektsutjevningssystemet. Endelig bruker vi dagens nominelle nivå på naturressursskatten og ser bort fra eventuell inflasjonsjustering.

For vannkraft har vi ikke tatt med kraftverk under bygging ettersom datamaterialet her ikke er lett tilgjengelig på fylkesnivå. Det dreier seg imidlertid om 534 GWh i småkraftverk med forventet idriftsettelse i 2019-2021 ifølge NVEs seneste kvartalsoversikt over endelige tillatelser og utbygging av ny kraftproduksjon. Det tilsvarer en økning i naturressursskattegrunnlaget på litt under 6 prosent totalt fra småkraftverk. NVE oppgir også at det vil komme 876 GWh ny vannkraftproduksjon gjennom O/U-prosjekter (ikke fordelt på store og små kraftverk) og 880 GWh ny storskala vannkraft som vil gi økt naturressursskatt også med dagens regler. Det er også ca. 3 TWh små vannkraftverk med endelig tillatelse som ikke har startet bygging. Det er også ca. 900 GWh i O/U-prosjekter og 1,1 TWh ny stor vannkraft i denne kategorien.

Tallene i tabellen nedenfor viser den estimerte skatten når den er fullt innfaset, det vil si etter 7 års drift (siden naturressursskatten beregnes på grunnlag av gjennomsnittet av siste 7 års produksjon). Veksten skyldes spesielt vindkraft hvor det skjer en sterk utbygging de kommende årene.

Tabell 1: Fordeling av mulig naturressursskatt fra vindkraft og småskala vannkraft. Millioner kroner

	Vannkraft	Vindkraft i drift	Vindkraft under bygging	Sum
Østfold	0,2	0,0	0,4	0,6
Akershus	0,1	0,0	0,0	0,1
Hedmark	0,6	0,7	0,0	1,3
Oppland	0,9	0,0	0,0	0,9
Buskerud	0,8	0,0	0,0	0,8
Vestfold	0,0	0,0	0,0	0,0
Telemark	1,6	0,0	0,0	1,6
Aust-Agder	0,6	0,0	0,0	0,6
Vest-Agder	0,5	0,0	1,4	1,9
Rogaland	1,5	2,2	2,6	6,4
Hordaland	2,8	0,6	0,0	3,4
Sogn og Fjordane	3,7	0,0	1,8	5,5
Møre og Romsdal	2,6	0,0	0,4	3,1
Trøndelag	1,7	1,9	7,6	11,2
Nordland	2,4	0,0	3,9	6,3
Troms	0,9	0,0	2,2	3,1
Finnmark	0,4	0,8	0,1	1,3
Sum	21,5	6,2	20,3	48,0

Kilde: NVE, THEMA Consulting Group

4 OMFORDELING AV NATURRESSURSSKATTEN

I dette kapitlet beskriver vi fordelingsvirkningene gjennom inntektsutjevningssystemet av naturressursskatten. Vi ser først på omfordelingen mellom fylkene med det gjeldende regelverket før vi diskuterer de tilsvarende effektene med systemet som gjelder for kommunene i dag.

4.1 Omfordeling mellom fylker ved gjeldende regelverk

Vi ser på omfordelingen mellom fylker på to forskjellige måter:

1. Omfordelingen ved at ett fylke får en marginal økning i skatteinntektene.
2. Den samlede omfordelingen mellom alle fylker gjennom naturressursskatten.

Til det første punktet er det verdt å merke seg at den marginale verdien av 1 krone i økt naturressursskatt er høyere enn 12,5 prosent (andelen av økte skatteinntekter som i utgangspunktet beholdes av fylkeskommunen ved en omfordeling på 87,5 prosent av differansen til landsgjennomsnittet). Det kan forklares på følgende måte:

- En økning i skatteinntektene i fylke A fører til at skatteinntektene pr. innbygger i A øker. Denne effekten er i utgangspunktet 12,5 prosent av inntektsøkningen i kroner for et gitt landsgjennomsnitt pr. innbygger.
- Samtidig fører økte skatteinntekter til at landsgjennomsnittet øker. Inntektsøkningen i fylke A relativt til landsgjennomsnittet vil da reduseres igjen. Det reduserer den direkte effekten av omfordelingen. Nettoeffekten vil likevel alltid være større enn 12,5 prosent.
- Effekten av økt landsgjennomsnitt avhenger av innbyggertallet i fylket hvor den marginale inntektsøkningen skjer. Jo høyere innbyggertall, desto større er effekten av økt landsgjennomsnitt av 1 krone i skatteøkning. Det kan litt forenklet forklares med at 1 krone i økte skatteinntekter øker landsgjennomsnittet for skatteinntekter med det samme beløpet uavhengig av hvor økningen skjer. Endringen i gjennomsnittsinntekt pr. fylke vil imidlertid være større jo lavere befolkningen er. 1 krone inntektsøkning i et fylke med liten befolkning gir en større økning i gjennomsnittlig skatteinntekt enn i et mer folkerikt fylke. Det betyr i neste omgang at forholdet mellom nytt landsgjennomsnitt og nytt fylkessnitt blir relativt lite endret i fylker med lavt folketall, og de får liten effekt av at landsgjennomsnittet øker. I folkerike fylker er det motsatt. Det vil si at en gitt skatteøkning i kroner gir en større opphentingseffekt (eller større forsprang) i forhold til landsgjennomsnittet i fylkene med liten befolkning.

Vi har beregnet at andelen av en marginal inntektsøkning som tilfaller fylket der økningen skjer, varierer mellom 13,8 prosent og 23,6 prosent. Finnmark ligger nederst og Oslo øverst ettersom disse har henholdsvis minst og størst befolkning. Resultatene pr. fylke er vist i tabellen nedenfor.

Tabell 2: Andel av en marginal skatteøkning som beholdes i fylket der skatteøkningen skjer

Fylkeskommune	Andel av marginal skatteøkning som tilfaller fylkeskommunen
Østfold	17,4 %
Akershus	22,6 %
Oslo	23,6 %
Hedmark	15,8 %
Oppland	15,6 %
Buskerud	17,2 %
Vestfold	16,6 %
Telemark	15,4 %
Aust-Agder	14,4 %
Vest-Agder	15,6 %
Rogaland	20,3 %
Hordaland	21,1 %
Sogn og Fjordane	14,3 %
Møre og Romsdal	16,9 %
Nordland	16,5 %
Troms	15,3 %
Finnmark	13,8 %
Trøndelag	20,1 %

Kilde: Kommunal- og moderniseringsdepartementet, THEMA-analyse

Den samlede omfordelingen av naturressursskatten som tilfaller fylkeskommunene avhenger både av de marginale fordelingsvirkningene vi beskrev ovenfor og nivået på brutto naturressursskatt pr. fylke relativt til andre skatteinntekter. Vi har beregnet den samlede omfordelingen i følgende trinn:

- Først beregner vi skatteinntektene totalt og pr. innbygger etter inntektsutjevning, men uten inntekter fra naturressursskatt.
- Deretter fordeler vi inntektene fra naturressursskatten pr. fylke og beregner den nye inntekten pr. innbygger etter utjevning. Det gir samlede skatteinntekter justert for utjevning pr. fylke.
- Til slutt sammenligner vi summen av inntekter og utjevning før naturressursskatt pluss brutto naturressursskatt med samlede skatteinntekter og utjevningsbeløp etter inkludering av naturressursskatt. Differansen mellom disse to viser hva som ville ha vært skatteinntektene dersom fylkeskommunene fikk beholde 100 prosent av naturressursskatten og hva inntektene faktisk ble etter utjevning. Denne differansen kan vi sammenligne med bruttoinntektene fra naturressursskatten.

Fordelingsvirkningene er sammensatte. For sektoren samlet øker inntektene med total naturressursskatt, her estimert til 246 millioner kroner. For den enkelte fylkeskommune vil inntekter fra naturressursskatt øke skatteinntektene pr. innbygger relativt til landsgjennomsnittet. Det betyr at en del av skatteøkningen inndras gjennom inntektsutjevningen. Samtidig får alle fylkeskommuner utenom Oslo og Vestfold inntekter fra naturressursskatten, og det relative inntektsforholdet endres. Fylkeskommuner som får relativt lite naturressursskatt vil alt i alt tjene mer enn de mottar i direkte naturressursskatt. Netto omfordeling må pr. definisjon bli null, og det betyr at noen fylkeskommuner får en økning fordi de i praksis får en andel av andre fylkers naturressursskatt pluss eventuelle egne direkte inntekter. For Oslo og Vestfold betyr naturressursskatten utelukkende en økning fordi disse fylkene får relativt lavere inntekter i forhold til landsgjennomsnittet. I alt er det 8 fylker som sitter igjen med under 100 prosent av egne direkte inntekter fra naturressursskatten.

Resultatene er oppsummert i tabellen nedenfor.

Tabell 3: Brutto- og nettovirkninger av naturressursskatt pr. fylke

Fylkeskommune	Skatteinntekter pr. innbygger i prosent av landsgjennomsnitt totalt i 2018	Bruttoinntekter fra naturressursskatt (mill. kr)	Nettoinntekter fra naturressursskatt etter inntektsutjevning (mill. kr)
Østfold	86,3 %	8,6	13,1
Akershus	118,5 %	2,0	25,2
Oslo	126,9 %	0,0	27,4
Hedmark	82,7 %	5,1	8,7
Oppland	86,0 %	14,6	9,6
Buskerud	97,8 %	19,7	13,9
Vestfold	90,8 %	0,0	10,1
Telemark	89,2 %	26,6	10,4
Aust-Agder	85,6 %	13,1	6,4
Vest-Agder	87,0 %	16,5	9,6
Rogaland	104,7 %	20,8	21,9
Hordaland	98,4 %	31,8	25,2
Sogn og Fjordane	92,9 %	27,4	7,9
Møre og Romsdal	91,3 %	9,1	12,0
Nordland	90,1 %	29,4	13,6
Troms	92,6 %	4,9	7,4
Finnmark	87,3 %	2,8	3,4
Trøndelag	91,0 %	14,0	20,4
Sum	100,0 %	246,3	246,3

Kilde: Kommunal- og moderniseringsdepartementet, THEMA-analyse

I denne beregningen har vi lagt til grunn samlede skatteinntekter i 2018 og innbyggertall pr. 1. januar 2018. Naturressursskatten er beregnet på grunnlag av fylkesfordelte tall fra SSB for 2016, som er seneste tilgjengelige data på fylkesnivå. Vi antar imidlertid at disse tallene er noenlunde representative for 2018 også.

4.2 Omfordeling av kommunale inntekter

I dette avsnittet ser vi på fordelingsvirkningene av naturressursskatten dersom omfordelingsandelen settes til 60 prosent som i kommunenes inntektssystem. Vi bruker imidlertid dataene for fylkeskommunene for å illustrere og for å synliggjøre sammenhengen mellom parameterne i inntektssystemet og fordelingsvirkningene. Vi ser bort fra det andre trinnet i utjevningen der det gis en tilleggskompensasjon ved inntekter under 90 prosent av landsgjennomsnittet. For øvrig er metodikken den samme som i forrige avsnitt. Resultatene pr. fylke er gjengitt i tabellen nedenfor. Vi gjentar for sammenligningens skyld også resultatene med 87,5 prosent omfordeling.

Tabell 4: Brutto- og nettovirkninger av naturressursskatt pr. fylke med 60 prosent omfordeling

Fylkeskommune	Nettoinntekter fra naturressursskatt etter inntektsutjevning (mill. kr) – 87,5 prosent omfordeling	Nettoinntekter fra naturressursskatt etter inntektsutjevning (mill. kr) – 60 prosent omfordeling
Østfold	13,1	11,7
Akershus	25,2	17,9
Oslo	27,4	18,8
Hedmark	8,7	7,5
Oppland	9,6	11,1
Buskerud	13,9	15,7
Vestfold	10,1	7,0
Telemark	10,4	15,5
Aust-Agder	6,4	8,5
Vest-Agder	9,6	11,8
Rogaland	21,9	21,5
Hordaland	25,2	27,3
Sogn og Fjordane	7,9	14,0
Møre og Romsdal	12,0	11,1
Nordland	13,6	18,5
Troms	7,4	6,6
Finnmark	3,4	3,2
Trøndelag	20,4	18,4
Sum	246,3	246,3

Kilde: Kommunal- og moderniseringsdepartementet, THEMA-analyse